

Σταθερά σημεία

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο

Roberto Randellini

33° 90° 97°

Η μεγαλύτερη ασέβεια και βεβήλωση είναι το αποτέλεσμα της υπερηφάνειας και της επιθυμίας ισχύος που οδηγούν στην απειθαρχία κατά των Πατέρων και των Διδασκάλων και στη μη κατανόηση των Αξιών και των αιώνιων Αρχών, αμετάβλητων και Παραδοσιακών.

Αυτές οι Αρχές αποτελούν τη βάση πάνω στην οποία στηρίζεται όλος ο κόσμος της Βασιλικο-Ιερατικής Παράδοσης, ταγμένης μέσω άμεσης μετάδοσης, αυθεντικής και νόμιμης.

Το να γίνουν αποδεκτές από κάποιους αυτές οι αρχές εθελοντικά, ελεύθερα και χωρίς καμμία πίεση από κανέναν, και ακολούθως να απορριφθούν ή και να πολεμηθούν, μπορεί να σημαίνει δύο πράγματα: 'Η υπάρχει σοβαρό σφάλμα το οποίο θα μπορούσε να διαπραχθεί μόνον λόγω ηλικίας ή ακόμη χειρότερα να έχουν εισχωρήσει στην σκιά και το σκότος στα πρόθυρα μιας άθλιας προδοσίας.

Στην πρώτη περίπτωση είναι θέμα προσωπικής επιλογής, σημειώνοντας παράλληλα ότι η ζωή μας φέρνει πάντοτε μπροστά σε εμπόδια τα οποία πρέπει να ξεπεραστούν... Στην δεύτερη περίπτωση έχουμε μία πράξη «πραγματοποιημένη εσωτερικά» εν πλήρει συνειδήσει, και σε τίποτε δεν πρόκειται να εξυπηρετήσουν διάφορες δικαιολογίες και κροκοδείλια δάκρυα, διότι η Αλήθεια θα ξεπεταχθεί αργά ή γρήγορα με την αυστηρότητα και την απλότητά της σαν ελατήριο!

Τότε όμως δεν θα φθάνουν τα ωραία λόγια. Η προσποίηση και η εξαπάτηση όταν παραβιάζουν ατιμωρητί το ιερό ανοίγουν μοιραία χώρο για τη Δικαιοσύνη, εκείνη την αληθινή, εκείνη που μας αναμένει όλους πίσω από το κατώφλι της δεύτερης πόρτας κατά τη μοιραία ώρα! Το να περνάμε συνειδητά από τη μία κατάσταση συνείδησης σε μία άλλη εντελώς αντίθετη δημιουργεί μία αντιστροφή 180° στον κάθετο συμβολικό άξονα του Σταυρού που αντιστοιχεί τον άξονα της σπονδυλικής μας στήλης, έκφραση της Πνευματικής Ρώμης, θαυμάσια εκφρασμένης από τον Όσιρι και το Djed του. Ας αφήσουμε εδώ τον αναγνώστη με την προσοχή του, να κατανοήσει την σοβαρότητα και τις συνέπειες τέτοιων πράξεων.

Για όσους μιλούν πολύ συχνά με στόμφο, απεραντολογώντας με όσα δεν κατανοούν, και με όσα δεν θέλουν να κατανοήσουν για λόγους καθόλου μυητικούς εάν όχι βέβηλους, είναι ευκαιρία να ξεκαθαρίσουμε τα θεμέλια πάνω στα οποία είναι δομημένος ένας Μυητικός Οργανισμός όπως ο δικός μας.

Ιεραρχία

Η Ιεραρχία διακρίνεται κατ'αρχήν ως Ιεραρχία βέβηλη, Ιεραρχία Μυητική και Ιερή, και Ιεραρχία διοικητική (ένα είδος σύντηξης των δύο προηγούμενων).

Η βέβηλη ιεραρχία αφορά τις σχέσεις των ανθρώπων μεταξύ τους στην συνύπαρξή τους και την εργασία τους. Σε αυτή την Ιεραρχία, κάποιος υψηλότερης βαθμίδας μας δίδει εντολές ή μας αφαιρεί καθήκοντα σε αρμονία με τον νόμο που του το επιτρέπει. Σε αυτήν

την περίπτωση δεν γίνεται καμμία συζήτηση, αλλά μόνον υπακοή. Εάν η εντολή είναι σαφώς παράνομη, τότε έχουμε κατάχρηση, και τότε πάλι είναι άχρηστη η συζήτηση και επιβάλλεται καταγγελία στα αρμόδια όργανα.

Η Μητική ιεραρχία είναι μία ιεραρχία «sui generis» (Σ.τ.Μ.: «με δικά της χαρακτηριστικά) αρκετά διαφορετική από τη βέβηλη από τη στιγμή που, αφορώντας το πνευματικό μέρος, ή την αναγνωρίζει κανείς ή την απορρίπτει. Μπορούμε να πούμε ότι πρόκειται για μία κατάσταση πνευματικής εξέλιξης. Κάτι περισσότερο από την ιεραρχία των βαθμών με την αυστηρή έννοια του όρου. Όταν περιορίζεται μόνον σε μνημένους, δεν χρειάζεται καμμία οργάνωση (βλέπε την γραμμή του αληθούς και χρυσού Ρόδου-Σταυρού). Η υπακοή εδώ δεν υφίσταται λόγω κάποιας αμοιβαίας αναγνώρισης. Ό,τι κάνουμε εντός των ορίων του επιπέδου μας έχει γίνει καλώς. Η μητική ιεραρχία, εάν επιθυμεί να εκδηλωθεί στο βέβηλο κόσμο προκειμένου να καθοδηγήσει βέβηλους, οι οποίοι ελεύθερα το επιθυμούν για την δική τους εσωτερική βελτίωση, όπως π.χ. στον Τεκτονισμό και όχι μόνον, και φυσικά και τον δικό μας, έχει ανάγκη να οργανωθεί σε μία οντότητα βέβηλη. Αυτή είναι η περίπτωση της Μητικής δικοικητικής ιεραρχίας.

Αυτή η οντότητα την οποία θα μπορούσαμε να ονομάσουμε Σύλλογο, είναι δομημένη από Σύνταγμα και Κανονισμούς, αλλά κυρίως από **ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ**, η οποία είναι εγγυημένη μόνον από την κορυφή του Μητικού Οργανισμού. **Με την ευκαιρία αυτή είναι καλό να διευκρινήσουμε ότι αυτή η Προφορική Παράδοση καθίσταται πιο σημαντική από Συντάγματα και Κανονισμούς, ανάλογα πάντοτε με την παραδοσιακότητα του οργανισμού.** (Σ.τ.Μ.: οι υπογραμμίσεις είναι του συγγραφέα). Και για να γίνουμε πιο σαφείς, ο οργάνωσή μας είναι αριστοκρατική. Φυσικά με σεβασμό στους νόμους του κράτους. Δεν ενδιαφερόμαστε για πολιτική ούτε γενική ούτε ειδική ούτε για κοινωνικά προβλήματα ή υποθέσεις. Δεν ζητούμε να μάθουμε ποτέ τον πολιτικό προσανατολισμό των μελών και δεν συζητούμε τίποτε άλλο στις συνεδριάσεις μας παρά μόνον εσωτερικο-μητικά θέματα συνδεδεμένα με τον πνευματικό συμβολισμό.

Η μητική διοικητική ιεραρχία προκύπτει εν μέρει από την Μύηση και εν μέρει από την Οργάνωση, περιέχει δε όλον το Τύπο. Εκκινεί από τους Σεβασμίους Διδασκάλους και τις Εν Ενεργεία Σεβασμίες Διδασκάλισσες και ακολουθούν οι εκπρόσωποι των διαφόρων Τελετουργικών Δωμάτων όλων των Ανώτερων οργάνων στα αντίστοιχα επίπεδα, μέχρι τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, ο οποίος είναι η κορυφή, και ο οποίος δύναται να διορίσει και να αντικαταστήσει όλους, ενώ ο ίδιος δεν δύναται να αντικατασταθεί.

Η οργάνωσή μας θεωρείται Παραδοσιακή και διέπεται από τον θεσμό της Ιεροφανείας, η οποία ακριβώς δικαιολογεί τον χαρακτήρα οργανισμού μητικού και παραδοσιακού.

Σχεδόν όλες οι άλλες Τεκτονικές δυνάμεις έχουν δυστυχώς χάσει, κατά την διαδρομή των τελευταίων αιώνων, αυτά τα χαρακτηριστικά, επιλέγοντας την οδό του εκσυγχρονισμού και δίνοντας έμφαση σε θέματα πολιτικής και κοινωνίας, εις βάρος του ανθρώπινου μητικού δράματος.

Ιεροφανεία

Κατ'αρχήν η Ιεροφανεία αφορά την κορυφή, και κατόπιν το σύνολο της δομής. Αυτή η κορυφή, σε αντίθεση με όλες τις αντίστοιχες σε άλλους Τεκτονικούς Οργανισμούς Ταγμάτων

και Τύπων, είναι «ad vitam» (ισόβια) και δεν υπόκειται σε κανενός την εκλογή. Αποτελείται από έναν κάτοχο του βαθμού 33° 90° 95° ο οποίος ανυψώνεται στον βαθμό 33° 90° 97° «in articulo mortis» (Σ.τ.Μ.: Μέχρι την στιγμή του θανάτου του) από τον προηγούμενο Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, ο οποίος γιαυτόν τον σκοπό τον έχει διορίσει με ιδιόχειρη διαθήκη. Δύναται να εκλεγεί από το κυρίαρχο Μεγάλο Θυσιαστήριο, μόνον στην περίπτωση κατά την οποία ο Κυρίαρχος Μεγάλος Γενικός Ιεροφάντης πεθάνει χωρίς να αφήσει διαθήκη. Σε αυτήν την περίπτωση οι ισχείς περνούν στο Κυρίαρχο Μεγάλο Θυσιαστήριο το οποίο εκλέγει τον νέο Μεγάλο Ιεροφάντη μεταξύ των Μεγάλων Συντηρητών. Και σε αυτήν την περίπτωση, ο κατόπιν εκλογών εκλεγείς, αναλαμβάνει τα καθήκοντά του ισοβίως και δεν δύναται να απομακρυνθεί.

Η εσωτερική οργάνωση του οργανισμού, στην περίπτωση της Ιεροφανείας, απορρέει από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, ο οποίος έχει ισχείς οργανωτικές, Τυπικές και αποφασιστικές. Οι εξουσίες του αυτές δεν απορρέουν από κάποια συμφωνία μεταξύ Τεκτόνων Διδασκάλων, όπως σε άλλους Τεκτονικούς Οργανισμούς, αλλά εξ'εκπορεύσεως.

Ο Ιεροφάντης συγκεντρώνει και εκδηλώνει το πνεύμα όλων των Διδασκάλων του παρελθόντος στους δύο Ενωμένους Τύπους και πάνω σε αυτό το γεγονός βασίζονται η λειτουργία του και οι ισχείς του.

Όποιος δεν εντάσσεται σε αυτό το τάγμα ιδεολογικά, όποιον βαθμό και εάν κατέχει αποδεικνύει την ύπαρξη της βέβηλης σκέψης του. Η Ιεροφανεία, προφανώς μόνον σε ό,τι αφορά τον Τύπο, δύναται να δεχθεί συμβουλές οι οποίες όμως δεν είναι δεσμευτικές. Η Ιεροφανεία (σε αντίθεση με τα εκλογικά συστήματα, στα οποία ένας Μεγάλος Διδάσκαλος που δεν είναι αρεστός, αντικαθίσταται από έναν άλλο αρεστό) δεν επιδέχεται εκλογές. Ο Ιεροφάντης είναι ο αδιαμφισβήτητος επικεφαλής. Το μόνο στο οποίο μπορεί να ελπίζει είναι ο θάνατός του, αλλά ούτε και σε αυτόν διότι μεταδίδει ένα μέρος του εαυτού του στο διάδοχό του....

Για άλλη μία φορά όποιος έχει ώτα ακούει...

Στον Τύπο μας, η απόλυτη κορυφή είναι ο Υπέρτατος Κτίστης των Κόσμων και ίσταται στο αόρατο επίπεδο, επομένως κατερχόμενος, δια της Παραδοσιακής Αρχής που βλέπει το Φως να κατέρχεται από το Άνω, ακτινοβολεί στα ορατά πεδία και διαμέσου του Ιεροφάντη, προκαλεί την υπακοή, σε αντίθεση με τα σύγχρονα Τάγματα όπου η κορυφή είναι μία εκπνοή εκ των κάτω.

Αυτοί που επιθυμούν να λάβουν μέρος σε ένα Μηητικό Οργανισμό όπως ο δικός μας, γνωρίζοντας αυτή την κατάσταση διαμέσου των κανονισμών μας και των προφορικών διδασκαλιών μας, είναι ελεύθεροι ή να την δεχθούν ή να μεταναστεύσουν σε άλλες ακτές πιο αρμόζουσες και συμπαθείς σε αυτούς.